

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Surpemo (Španielsko) 5. decembra 2018 – Ayuntamiento de Pamplona/Orange España S.A.U.

(Vec C-764/18)

(2019/C 112/21)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Surpemo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Ayuntamiento de Pamplona

Žalovaná: Orange España S.A.U.

Prejudiciálne otázky

1. Vztahuje sa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické [komunikačné] siete a služby (smernica o povolení ⁽¹⁾), ktorej výklad podal Súdny dvor v súvislosti s podnikmi, ktoré pôsobia v odvetví mobilných telekomunikácií, a osobitne obmedzenia výkonu daňovej právomoci členských štátov stanovené v článkoch 12 a 13 tejto smernice na podniky poskytujúce pevné telefonické služby a internetové služby[?]
2. V prípade, ak by odpoveď na predchádzajúcu otázku bola kladná (a rozhodlo by sa, že uvedená smernica sa vzťahuje na poskytovateľov pevných telefonických služieb a internetových služieb), dovoľujú články 12 a 13 smernice 2002/20/ES členským štátom uložiť poplatok alebo odvod, ktorého výška sa určí výlučne na základe hrubých príjmov, ktoré podnik, ktorý je vlastníkom inštalovaných zariadení, dosiahol za rok z poskytovania pevných telefonických služieb a internetových služieb na príslušnom území[?]

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 108, 2002, s. 21; Mim. vyd. 13/029, s. 337.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Koblenz (Nemecko) 6. decembra 2018 – Stadtwerke Neuwied GmbH/RI

(Vec C-765/18)

(2019/C 112/22)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Koblenz

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa a žalovaná v konaní o vzájomnej žalobe: Stadtwerke Neuwied GmbH

Žalovaný a žalobca v konaní o vzájomnej žalobe: RI

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 3 ods. 3 v spojení s prílohou A písm. b) a c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/55/ES z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom, ktorou sa ruší smernica 98/30/ES ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že nesplnenie povinnosti včasne a priamo informovať odberateľa plynu o podmienkach, dôvodoch a rozsahu plánovanej úpravy tarify dodávok plynu bráni platnosti takejto tarifnej zmeny?

2. V prípade kladnej odpovede na túto otázku:

Je článok 3 ods. 3 v spojení s prílohou A písm. b) a c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/55/ES z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom, ktorou sa ruší smernica 98/30/ES s účinnosťou od 1. júla 2004 priamo uplatniteľný voči dodávateľskému podniku založenému podľa súkromného práva (ako nemecká s. r. o.), pretože uvedené ustanovenia tejto smernice sú obsahovo nepodmienené, a teda uplatniteľné bez potreby vykonávacieho aktu, a občanovi priznávajú práva voči organizácii, ktorá napriek svojej súkromnoprávnej forme podlieha štátu z dôvodu, že tento je jediným vlastníkom podielov tohto podniku?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 176, 2003, s. 57; Mim. vyd. 12/002, s. 230.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Halle (Nemecko)
10. decembra 2018 – TK/Land Sachsen-Anhalt**

(Vec C-773/18)

(2019/C 112/23)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Halle

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: TK

Žalovaná: Land Sachsen-Anhalt

Prejudiciálne otázky

1. Je dodatočné percentuálne zvýšenie v rámci systému odmeňovania diskriminujúceho na základe veku novou diskrimináciou, ak percentuálna sadzba zvýšenia je pre všetky stupne jednej platovej triedy rovnako vysoká a preto sa síce zmení absolútny, nie však relatívny odstup medzi diskriminovanými a nediskriminovanými?
2. Ak bude odpoveď na prvú otázku kladná, je takéto percentuálne zvýšenie naprieč všetkými vekovými kategóriami odôvodnené, ak dôvodom zvýšenia je to, že počiatočný základný plat je nižší ako minimum stanovené ústavou členského štátu?
3. Bráni európske právo, najmä článok 9 smernice 2000/78/ES ⁽¹⁾, právnej úprave, podľa ktorej nárok na náhradu škody za odmeňovanie diskriminujúce na základe veku zaniká po dvoch mesiacoch, ak

— lehota začína plynúť uverejnením rozsudku z 8. septembra 2011, C-297/10 a C-298/10, ECLI:EU:C:2011:560 (Hennigs a Mai), hoci dotknutá osoba nespadá pod kolektívnu zmluvu spolkových úradníkov, ale jej osobná situácia zodpovedá situácii v rozsudku z 9. septembra 2015, C-20/13, ECLI:EU:C:2015:561 (Unland),

— sa s vyššie uvedeným rozsudkom dotknutí úradníci a sudcovia (zamestnanci) môžu oboznámiť len zo všeobecných verejných prameňov,

— služobné úrady (zamestnávateľia) po vydaní vyššie uvedeného rozsudku neuznali, že by ho bolo možné vzťahovať na úradníkov, a pritom popreli existenciu diskriminácie na základe veku, pričom tento právny názor bol aspoň čiastočne komunikovaný aj navonok,